

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

X. Miraculum Eucharisticum Anno 1591.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

nis diffidium extremam istis regionibus, iam ante ad omnem Turcarum iniuriam expositis, attulerit ruinam.

VIII. Quamvis autem hæreticorum sive sectariorum in Hungaria numerus (magna quippe Antitrinitariorum colluvies è Transylvania in hoc usque regnum profluxit, ut sequenti ostendam capite) in universum Catholicorum numerum excedat; non tamen defuit hic antiquæ & potentes familiae, quæ maiorem religionem inviolatam adhuc conservarunt. Et quidem celeberrimus ille Hungarici dux exercitus qui Javarium occupavit, & Sinanem prælio victum occidit, licet Anno M. D. C. vitam hanc cum meliori illa commutavit, quatuor tamen liberos superstites reliquit, in Catholica religione à teneris annis educatos; qui omnes patris & pietatem & fortitudinem pro virili imitari conantur. Sic olim in Babylonico illa confusione, sacra lingua in domo & familia Heber divinitus conservata fuit. Catholicus quoque fuit Erdodius, verus Dalmatiæ gubernator, qui Anno M. D. XCIII. insignem de Bosniæ præfecto victoriam reportavit; ut & is qui nuper ei successus est; itemque Dominus Istvanus, regni Palatinus: ut unum & alterum tantum primi ordinis recenseam. Sunt quidem inter eosdem Batoritæ & Batriani Calvinistæ; sunt etiam Illeschaseij & Nadasti Lutherani; quorum numerus licet Catholicorum numero maior sit, nihil tamen de publica re sine Episcoporum & Prælatorum assensu constitui potest; sic ut leges à Stephano vere sancto rege primum latæ, paulatim vires resumere incipiant: qui velut præfagiens, Hungariæ regnum ab hæreticis & sectarijs sæpe aliquando laceratum iri, summam in eo & quasi sacrosanctam Ecclesiastico ordini potestatem atque auctoritatem esse voluit, sic ut sine ipsorum assensu, nihil de rebus publicis, ut diximus, statui aut ordinari possit: quo suo iure si Episcopi & alij utantur, spes est hæreticorum insolentiam compesci ac retundi posse.

IX. Ad disseminandas vero suas hæreses, Lutherani, Calvinistæ & Arriani suo singuli modulo sacra Biblia in vulgarem linguam certatim traduxerunt, locis passim corruptis ac depravatis, dum quisque ad suum ea sensum accommodare nititur. Id vero pessimum est, quod quum nullæ aliæ vulgatæ linguæ quam hæreticorum (in suis publicandis falsitatibus, quam alij in conservanda veritate magis diligentium) essent versiones, Carho-

lici quoque ipsidem uti coguntur. Cui tamen incommodo nuperis his annis à Patribus Societatis Iesu, suscepto in se novæ ad ornandæ versionis negotio, est prospectum. Et inde quidem tanta malorum illius in miserum hoc regnum redundavit; in quo non ita multis abhinc annis, nimirum anno M. D. LXXXVI. Baptismum publico scripto impugnatum audivimus: quo & eo impietatis nonnulli deventerunt, ut in Dei contumeliâ præpinguemporcum multo baptizare non dubitarent, omnibus quæ in Ecclesia caeremonijs observatis. Impium hoc factum non procul à Cassovia designatum, Keteius in Phalarismis, suis auctor est. Non dico recensere, sed vel meminisse exhorrescens atrocissimas blasphemias, quæ ibidem contra sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum ab impijs hominibus factæ sunt, quibus simile nihil unquam à Lutheranis aut Calvinistis scriptum exstat. Ut vero Christus saluator noster in diversis locis apud Christianos, nempe in Polonia, in Belgio, in Francia, (ut partim diximus, partim in sequentibus dicemus) veram & realem corporis sui præsentiam in hoc Sacramento à diabolicis hominibus tantopere oppugnatam, varijs modis demonstravit; sic eandem Anno M. D. XCI Hungaris insigni miraculo testatam facere voluit, cuius quidem narratio Viennæ primum Germanica lingua publicata, deinde in Latinam linguam conuersa, in omnium fuit manibus. Id nos summatim hic recensebimus; ut pius inde & Catholicus lector Dei creatoris sui, tanta subinde edentis miracula, potentiam, hæretici vero caecitatem suam agnoscant, ac tandem cum Centurione pectus percutientes, aperte dicant & fateantur: Vere hic filius Dei est: vere in hoc Sacramento & realiter corpus & sanguis Domini Iesu Christi est præsens.

X. Mense Septembri anni M. D. XCI. Iudæus quidam Leo nomine ad Christianam religionem conversum se simulans, Pragæ, quæ Bohemiæ est metropolis, cum Franciscanis Monachis notitiam contraxit: quumque facilem ad templa & sacra loca haberet aditum, tres hostias consecratas ex iis quæ ad infirmorum usum asservari solent, surripuit & cum hac præda Posonium (Presburgum vulgo) in Hungariam se recepit, ibique duabus Iudæo ad quem diuertit, venditis, Nickelsburgum perrexit. Ab illo monachi Iudæi mox conveniunt, quid hostiis illis faciendum esset deliberantes. Tandem unus eorum cultum arripit, cumque in panem

caelestē, qui mensae impositus iacebat, defigit, in-
 quiens: *Situ Deus Christianorum es, sub his panis spe-*
ctibus velatus, age Destatē tuam miraculo aliquo o-
stende. Vix ictum ille infixerat, quum ecce sanguis
 copiose in altum ebullit, miseris illis metu & stu-
 pore obrigescētibz. Eodem fere momento do-
 mus illa vbi erat, fulmine tangitur, & vna cum ple-
 risque omnibus (frequentes enim conuenerant)
 caelesti igne absumitur. Tres tantum semiustulati
 euaserunt, diuino consilio, vt & lux malitiæ, & di-
 uini quod viderant miraculi essent testes: quibus
 captis, remq; omnem fassis, cutis viuis detracta, &
 corpus stipiti, supplicio illis in locis consueto, fuit
 infixum. Tanto vero illustrius id fuit miraculum,
 quod & mensa, & duæ hostiæ, quarum vna cultri
 ictum præferebat, post incendium integra reperta
 sunt, & infinita inspectante hominum multitudine
 collecta & asservata. Ecce tibi mirabilia Dei ope-
 ra, quæ cæci illi & in peccatis obstinati Sacramen-
 tarij videre & agnoscere nequeunt, quibus similia
 non pantea Francia nostra vidit. Narravit multis
 nobilis quidam Hugo nota (cui hac in re fidem
 deberi nemo, credo, negabit) quum pater ipse cū
 militibus quibusdam in templum irrupisset, unum
 ex illis ad sacerdotē sacrum facientem accurrisse,
 & hostiæ ictum gladio infixisse, è qua statim san-
 guis emanarit, spectantibus mirū in modum atro-
 nitis, & postea non sine stupore alijs idem narra-
 tibus.

In toto vero Hungariæ regno, cuius magna
 pars Turcarum subest imperio, ita tamen ut Chri-
 stianis Catholicam proficendi religionem liber-
 tas permittitur sit, Societas Jesu unum saltem habet
 Collegium, à Cardinali Dracouitio Episcopo Ja-
 variensi olim fundatum, quod, licet fremētibz
 & omni ex parte insultantibus hæreticis, Catho-
 licæ religioni magno ijs in locis & præsidio & or-
 namento iam ab annis aliquot fuit. Illud vero
 quod eadem Societas Viennæ in Austria habet,
 longe uberrimos affert fructus, ut ad quod plera-
 que Hungariæ Nobilitas filios pietate & litteris
 imbuendos mittit, unde fit ut complures quotidie
 deserta hæresi, ad Catholicam redeant Ecclē-
 siam.

IX. Ad Dalmatiam, Croatiam & Bosniæ reg-
 num quod attinet, quæ à Ladislai usque tempori-
 bus Hungariæ coronæ fuerunt annexa, totus fe-
 re ille terrarum tractus, contra Lutheranorum,
 Picardorum & Arrianorum tam clandestinos quā
 apertos conatus, Georgij Dracouitij, qui Im-

peratori Ferdinando à Confessionibus primo fuit
 deinde Cardinalis factus, his regionibus tam-
 quam Imperatoris Legatus præfuit, potissimum
 opera cum æterna ipsius laude in Catholicæ Ec-
 clesiæ unitate permanfit. Et rebus humanis de-
 functo, Thomas Erdodius Eques illustrissimus
 & Catholicæ religionis singulari zelo flagrans,
 successit: is qui Bosniæ præfectum Anno M.D.
 X.C.III. memorabili prælio fudit. Post hunc Jo-
 annes Dracouitius reipublicam in his regionibus
 Legati nomine administravit, Catholicamque re-
 ligionem non minori zelo quam prædecessores &
 defendit & promovit. Ex Nobilitate quidem pau-
 ci hæreticorum partibus adiuncti sunt, ij fere tan-
 tum qui in Seritiorum, Nadastiorum, Battiano-
 rum & aliorum Hungariæ procerum partim Lu-
 theranorum partim Calvinistarum sunt familia,
 vel aulas eorum frequentarunt. Promiscua vero
 plebs Dalmatiæ, etiam translato in Hungariam
 domicilio, avitam religionem vel in media hære-
 ticorum colluvie, constanter tenetur. Et licet
 Bosniæ regnū Turcico hodie subest imperio, Ca-
 tholica nihilominus religio, singulari Dei benefi-
 cio integra adhuc ibi conservata est. Transylva-
 niam nunc lustremus, non tam confusijs quam ca-
 lamitibus & miserijs Hungariæ proxime coniun-
 ctam.

DE MUTATIONE RELIGIONIS
 & reipublicæ in Transylvania, ac miserabili
 ejus statu.

CAPUT VII.

ARGUMENTUM.

- I. *Ferdinandus Austriacus & Joannes Sepsius de Transylvania inter se contendunt.*
- II. *De Georgio Monacho post Cardinali eiusq; vita & morte, succineta Narratio.*
- III. *Eius mors, Lutheranis in Transylvaniam aditum aperit per Petrouitium Medicum, à Blandrato se-ductum.*
- IV. *Germani in Transylvania Lutheranam doctrinam spargunt. Petrouitius Turcarū potestati plantat.*
- V. *Solimannus Lutheranam hæresin è Transylvania eliminari iubet eo quod Nova esset, & Blandratius à nepote suo occiditur.*
- VI. *Mortuo Ferdinando I. Maximilianus Imperator infelicia auxilia petit pro Hung. & Transylvania recuperanda.*

VII. Qui-